

היינו בהר הבית.

מאי, מהי המשמעות לכך שקרויה **חצר החדשה**? אמר רבי יוחנן, **שחידשו בה בהלכותיה דברים הרבה, ואמרו: טבול יום אל יכנס למחנה לוי**. והר הבית דינו כמחנה לוי. ומוכח מכאן שאיסור כניסתו של טבול יום להר הבית הוא רק מתקנת חכמים ולא מדאורייתא, ולא העמידו חכמים את דבריהם במקום שיש לו להיטהר בשביל קיום מצוות פסח.

ומקשינן מברייתא זו על דברי עולא: **ואי אמרת ביאה למקדש במקצת שמה ביאה**, אם כן **חיבי מעייל המצורע ידיה אל תוך העזרה כדי לקיים מתן בחונות!**? והרי **אידי ואידי**, בין מצוות קרבן פסח ובין איסור ביאת מקדש בטומאה, **עשה שיש בו כרת הוא**, שהרי טמא הנכנס לתוך העזרה חייב כרת, והוא הדין הכנסת ידיו, שהיא ביאה במקצת, חייב עליה כרת לעולא.

אך אם ביאה במקצת לא שמה ביאה, הרי כל האיסור הוא רק בכניסה להר הבית, ועליו אין חיוב כרת אלא רק עבירה על איסור עשה בלבד של שילוח מהמחנה, ולכן יש לו להידחות משום עשה של פסח משום שיש בו כרת.

אמר ליה עולא לרב הושעיא: מטונך, ממשאך, ממה שבאת להכביד עלי, אתרץ לך, שאין להוכיח מברייתא זו לדין ביאה במקצת, כי אף אם נאמר ששמה ביאה, בכל זאת התירו למצורע שראה קרי להכניס ידיו

בערב הפסח, וכדי להקריב קרבן פסח עליו להיטהר מצרעתו, ויש לו להיכנס להר הבית ולעמוד בחלל של שער ניקנור, ולהכניס משם ידיו לעזרה בכדי שיוכל להכהן ליתן מדם האשם ומלוג השמן על בהונות ידיו ורגליו, **וראה קרי בו ביום, וטבל**, שדינו הוא להמתין עד הערב כדי להיטהר מטומאת הקרי שבו, וכל זמן שהוא "טבול יום" הרי מצד היותו בעל קרי אסור לו להיכנס להר הבית, שהוא מחנה לוי, שהרי אמרה תורה "וישלחו מן המחנה כל צרוע וכל זב", לרבות בעל קרי, **אמרו חכמים: אף על פי שאין טבול יום אחר נכנס להר הבית, בכל זאת, זה, שעליו להיכנס בשביל להיטהר מצרעתו, נכנס להר הבית לקיים בו מתן בהונות מדם האשם, כדי שיטהר מצרעתו ויוכל לאכול קרבן פסח לערב**.

וטעמו של דבר: **מוטב יבוא עשה של קרבן פסח שהוא חמור, שיש בו כרת, וידחה עשה של שילוח טמאים מהר הבית, שאין בו כרת**. שהרי אין חייב כרת אלא טמא הנכנס מחומת העזרה ולפנים, שהוא מחנה שכינה, וזה אינו נכנס כי אם להר הבית, שהוא מחנה לוי, ורק אצבעותיו נכנסות לפנים העזרה, שהוא מחנה שכינה.

ורבי יוחנן אמר טעם אחר מדוע מותר לו להיכנס להר הבית, משום שדבר תורה אפילו איסור עשה אין בו בטבול יום הנכנס להר הבית, כי אין דינו של טבול יום של זב [או בעל קרי] כזב עצמו, אלא הוא קל ממנו, שנאמר: "ויעמד יהושפט בקהל יהודה וירושלם בבית ה' לפני החצר החדשה",

כבר נדון ככולו בפנים, מכל מקום בכל מקצת שמוסיף להכניס, הרי הוא מזיז את כולו לתוך